

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

Niedyskryminacja ze względu na płeć i solidarność między pokoleniami

P6_TA(2009)0039

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lutego 2009 r. w sprawie niedyskryminacji ze względu na płeć i solidarności między pokoleniami (2008/2118(INI))

(2010/C 67 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając artykuły 2, 3 ust. 2 oraz 141 Traktatu WE,
- uwzględniając rezolucję Rady i ministrów ds. zatrudnienia i polityki społecznej zebranych na posiedzeniu Rady w dniu 29 czerwca 2000 r. na temat równego uczestnictwa kobiet i mężczyzn w życiu rodzinnym i zawodowym ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2000 r. dotyczącą komunikatu Komisji „Europa dla wszystkich grup wiekowych – dobrobyt i solidarność między pokoleniami” ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu z dnia 9 marca 2004 r. w sprawie godzenia życia zawodowego, rodzinnego i prywatnego ⁽³⁾,
- uwzględniając Europejski pakt na rzecz młodzieży, przyjęty przez Radę Europejską obradującą w Brukseli w dniach 22-23 marca 2005 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie wyzwań demograficznych i solidarności między pokoleniami ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 października 2006 r. zatytułowany „Demograficzna przyszłość Europy – przekształcić wyzwania w nowe możliwości” (COM(2006)0571),
- uwzględniając rezolucję Parlamentu z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie ram prawnych dotyczących środków służących godzeniu życia rodzinnego i okresu studiów młodych kobiet w Unii Europejskiej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 maja 2007 r. zatytułowany „Promowanie solidarności między pokoleniami” (COM(2007)0244),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji zatytułowanego „Promowanie solidarności między pokoleniami” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2007 r. w sprawie równouprawnienia kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2007 ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dokument roboczy Komisji zatytułowany „Demograficzna przyszłość Europy: fakty i liczby” (SEC(2007)0638),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie demograficznej przyszłości Europy ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 218 z 31.7.2000, s. 5.⁽²⁾ Dz.U. C 232 z 17.8.2001, s. 381.⁽³⁾ Dz.U. C 102 E z 28.4.2004, s. 492.⁽⁴⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, s. 131.⁽⁵⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 112.⁽⁶⁾ Dz.U. C 120 z 16.5.2008, s. 66.⁽⁷⁾ Dz.U. C 219 E z 28. 8.2008, s. 324.⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0066.

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 września 2008 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn – 2008 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0492/2008),
- A. mając na uwadze, że kobiety i mężczyźni są równi w godności ludzkiej oraz równi w prawach i obowiązkach,
- B. mając na uwadze, że równe traktowanie kobiet i mężczyzn jest zasadą przyświecającą systemowi prawnemu i jako taką należy ją uwzględniać i przestrzegać przy wykładni i stosowaniu przepisów prawnych,
- C. mając na uwadze, że we wszystkich innych aspektach jakości pracy utrzymują się znaczące różnice między kobietami a mężczyznami, na przykład jeśli chodzi o godzenie życia zawodowego i prywatnego; mając na uwadze, że wskaźnik zatrudnienia kobiet z dziećmi będącymi na ich utrzymaniu osiąga zaledwie 62% wobec wskaźnika, który dla mężczyzn wynosi 91,4%; mając na uwadze, że 76,5% osób zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin to kobiety,
- D. mając na uwadze, że celem strategii lizbońskiej jest zapewnienie, aby 60% kobiet zdolnych do pracy znalazło zatrudnienie; mając na uwadze, że ilościowe i jakościowe cele strategii lizbońskiej i nowe zintegrowane wytyczne w sprawie wzrostu i zatrudnienia ⁽²⁾ - zwłaszcza w zakresie zatrudnienia kobiet i dorosłych - wynikają ze świadomości niemożności dopuszczenia do trwonienia tych zasobów i ich potencjału, a także ryzyka dotyczącego utrzymania systemów emerytalnych i ochrony socjalnej,
- E. mając na uwadze, że zasada równego traktowania kobiet i mężczyzn zakłada brak jakiegokolwiek dyskryminacji, pośredniej lub bezpośredniej, ze względu na płeć, w tym w szczególności dyskryminacji związanej z macierzyństwem, wypełnianiem obowiązków rodzinnych i stanem cywilnym,
- F. mając na uwadze podane we wspomnianym wyżej komunikacie Komisji z dnia 12 października 2006 r. dane, według których w krajach i regionach o wysokim wskaźniku zatrudnienia kobiet i posiadających systemy ochrony socjalnej wskaźnik urodzeń jest wyższy,
- G. mając na uwadze, że trzy główne wyzwania Unii Europejskiej – zmiany demograficzne, globalizacja i zmiany klimatyczne – narzucają konieczność solidarności międzypokoleniowej opartej na szeroko zakrojonym pakcie nie tylko między pokoleniami, ale także między płciami,
- H. mając na uwadze, że u podstaw paktu między płciami i pokoleniami musi znajdować się powszechna możliwość organizowania swojego życia zawodowego i prywatnego, godzenia ekonomicznych i produkcyjnych wymagań pracy zawodowej z możliwością wyboru zadań i czasu na ich wykonywanie w ramach praw i obowiązków określonych drogą ustawową i umowną,
- I. mając na uwadze, że odpowiedzialność międzypokoleniowa wymaga aktywnego podejścia ze strony władz publicznych oraz wiodącej roli wszystkich partnerów społecznych w zagwarantowaniu wysokiej jakości usług pożytku publicznego, a także odpowiednich i wystarczających systemów emerytalnych i systemów zabezpieczenia socjalnego,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0399.

⁽²⁾ Zob. komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2007 r. zatytułowany „Zintegrowane wytyczne w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia na lata 2008-2010” (COM(2007)0803).

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

- J. mając na uwadze, że obecność kobiet na rynku pracy zawodowej wiąże się ze zmianami kulturowymi oraz reformami ukierunkowanymi na realizowanie polityki godzenia życia zawodowego, rodzinnego i osobistego oraz polityki nowego podziału zadań; mając na uwadze, że te dziedziny polityki dotyczą różnych, ale ściśle powiązanych aspektów, poczynając od czasowego ograniczenia godzin pracy poprzez przekształcenie umowy o pracę w pełnym wymiarze godzin w umowę o pracę w zmniejszonym wymiarze godzin oraz wykorzystywanie urlopów (macierzyńskich, ojcowskich, wychowawczych i opiekuńczych), a kończąc na tworzeniu sieci usług indywidualnych,
- K. mając na uwadze, że zmiany demograficzne mają znaczący wpływ na życie osobiste i zawodowe, że niewystarczający poziom usług, wynagrodzenia, powolne wchodzenie na rynek pracy zawodowej, długi ciąg umów czasowych, niewystarczające zachęty dla młodych kobiet i mężczyzn leżą wśród przyczyn odkładania przez nich na później zakładania rodziny i posiadania dzieci; że sztywność organizacji pracy, trudności z ponownym podjęciem pracy po okresie sprawowania opieki czynią trudnym swobodne podejmowanie decyzji co do chęci godzenia życia zawodowego i rodzinnego lub przeplatania okresów życia zawodowego okresami życia rodzinnego,
- L. przypominając, że niedyskryminacja ze względu na płeć dotyczy, przede wszystkim i zazwyczaj, nie tylko kobiet/matek, lecz również mężczyzn/ojców; stwierdzając, że wszelkie działania polityczne w tej dziedzinie nie może już skupiać się tylko na kobietach oraz że polityka europejska i krajowa muszą teraz wziąć pod uwagę potrzeby i zdolności mężczyzn/ojców w tej dziedzinie,
- M. mając na uwadze, że konieczne jest rozpoczęcie refleksji nad pojęciem dyskryminacji pracy opiekuńczej, związanej z korzystaniem z urlopów macierzyńskich, ojcowskich, wychowawczych i opiekuńczych, celem stwierdzenia, czy dyskryminacja ta jest formą dyskryminacji związanej z płcią; mając na uwadze, że konieczne jest określenie na szczeblu europejskim pojęcia dyskryminacji wielokrotniej,
- N. przypominając, że idea solidarności między pokoleniami nie ogranicza się jedynie do opieki nad dziećmi, lecz również obejmuje odpowiedzialność za osoby starsze i pozostające na utrzymaniu, dzięki czemu przyczynia się do poszanowania godności ludzkiej oraz jej propagowania wśród przyszłych pokoleń,
- O. mając na uwadze, że głębokie ubóstwo nie może być czynnikiem dyskryminującym w zakresie solidarności międzypokoleniowej oraz że najuboższe rodziny również podtrzymują więzi i zachowują aktywność w ramach solidarności między pokoleniami,
- P. mając na uwadze, że osoba, która poświęca swój czas i swoje zdolności na zajmowanie się dziećmi i ich wychowywanie lub opiekę nad osobami starszymi powinna cieszyć się uznaniem społeczeństwa oraz że cel ten mógłby zostać osiągnięty poprzez przyznanie takiej osobie praw odrębnych, w szczególności w dziedzinie zabezpieczenia społecznego i emerytury,
- Q. mając na uwadze, że kształcąca rola rodziców wobec dzieci i dzieci wobec osób starszych i pozostających na utrzymaniu oraz rola kobiet i mężczyzn jako opiekunów wobec osób starszych i pozostających na utrzymaniu ma istotne znaczenie dla pomnażania wspólnego dobra i musi zostać uznana jako taka w politykach przekrojowych, w tym w odniesieniu do kobiet i mężczyzn, którzy dokonują wolnego wyboru, by poświęcić się temu całkowicie lub częściowo,
- R. mając na uwadze, że w październiku 2003 r. Komisja rozpoczęła konsultacje z partnerami społecznymi w sprawie godzenia życia zawodowego z rodzinnym i osobistym oraz że obecnie toczy się drugi etap tych konsultacji, których podstawą jest znaczenie znalezienia polityki i instrumentów umożliwiających łączenie wysokiej jakości pracy z obowiązkami kobiet i mężczyzn w pracy opiekuńczej,
- S. mając na uwadze kluczową rolę mężczyzn w realizowaniu postulatów prawdziwej równości,

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

- T. mając na uwadze zasady flexicurity w ich aspekcie związanym z kobietami, wymienione w rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie wspólnych zasad flexicurity ⁽¹⁾ oraz mając na uwadze, że w większości regionów europejskich rozkład czasu pracy nie pomaga wcale osobom, które mają dzieci oraz że pracownicy posiadający dzieci mają mniejsze szanse na stanowisko z elastycznym czasem pracy niż ci, którzy ich nie posiadają ⁽²⁾,
- U. mając na uwadze, że pogodzenie planów rodzinnych, życia prywatnego i ambicji zawodowych nie będzie możliwe, jeśli zainteresowane osoby nie będą miały, na płaszczyźnie gospodarczej i społecznej, rzeczywiście wolnego wyboru ani wsparcia w postaci decyzji politycznych i gospodarczych na szczeblu europejskim i krajowym, nieobarczonych negatywnymi konsekwencjami i jeśli nie będzie dostępna niezbędna infrastruktura,
- V. mając na uwadze, że w szczególności w przypadku kobiet/matek istnieje ryzyko przymusowej pracy w niepełnym wymiarze godzin – wybór zdeterminowany brakiem dostępnych struktur opieki nad dziećmi, a także mając na uwadze, że istnieje ryzyko odmowy przekształcenia pracy w pełnym wymiarze godzin w pracę w zmniejszonym wymiarze godzin, co uczyni trudnym, czy wręcz niemożliwym, godzenie życia zawodowego z rodzinnym i osobistym,
1. podkreśla, że zasada międzypokoleniowej solidarności jest jednym ze strukturalnych kluczowych rozwiązań europejskiego modelu społecznego; wnioskuje, aby władze publiczne, w celu zachowania tej zasady, przyjęły aktywne stanowisko na wielu poziomach, oraz aby wszystkie zainteresowane podmioty społeczne były zaangażowane w zagwarantowanie wysokiej jakości usług społecznych w ogólnym interesie rodzin, młodzieży i wszystkich osób niebędących w stanie samodzielnie się utrzymywać;
 2. podkreśla, że polityka związana z opieką społeczną i świadczenie usług opieki jest nierozdzielnie związane z dążeniem do równouprawnienia kobiet i mężczyzn; krytykuje brak przystępnych cenowo, dostępnych i wysokiej jakości usług opieki w większości państw członkowskich, co jest związane z faktem, że opieka nie jest w równym stopniu dzielona przez kobiety i mężczyzn, co z kolei ma bezpośredni negatywny wpływ na możliwość udziału kobiet we wszystkich aspektach życia społecznego, gospodarczego, kulturalnego i politycznego;
 3. podkreśla, że dobrej jakości i przystępne instytucje opieki na dziećmi otwarte w godzinach wygodnych dla rodziców i dzieci, a także przystępne i dobrej jakości struktury opieki nad osobami starszymi i innymi osobami pozostającymi na utrzymaniu muszą być centralnymi elementami unijnego modelu socjalnego i kluczowymi elementami ułatwiającymi kobietom dostęp do rynku pracy i płatnego zatrudnienia pozwalającego wykorzystać ich zdolności w celu osiągnięcia ekonomicznej niezależności;
 4. przypomina państwom członkowskim o ich zobowiązaniach podjętych na szczycie Rady Europejskiej w Barcelonie w 2002 r. na rzecz likwidacji przeszkód stojących na drodze równemu udziałowi kobiet i mężczyzn w rynku pracy i utworzenia do 2010 r. instytucji opieki dla 90% dzieci od trzech lat do wieku, w którym podlegają obowiązkowi szkolnemu oraz dla co najmniej 33% dzieci poniżej trzeciego roku życia; wzywa państwa członkowskie do przedstawienia podobnych celów w zakresie instytucji opieki nad osobami starszymi i chorymi członkami rodziny;
 5. nawiązuje do ogromnej nierównowagi między kobietami i mężczyznami w dzieleniu się domowymi i rodzinnymi obowiązkami, co prowadzi do tego, że głównie kobiety wybierają elastyczne formy zatrudnienia lub nawet rezygnują zupełnie z pracy, co wpływa na rozwój ich kariery, na powiększającą się różnicę w wynagrodzeniach między mężczyznami i kobietami i na akumulację uprawnień emerytalnych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 E z 20.11.2008, s. 174.

⁽²⁾ Eurostat, *The life of women and men in Europe* (Życie mężczyzn i kobiet w Europie), 2008, s. 89.

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

6. obawia się, że propozycja czeskiej prezydencji dotycząca opieki na dziećmi jako „pełnoprawnej alternatywy dla kariery zawodowej” zmierza w kierunku tradycyjnego podziału prac między mężczyznami i kobietami, czyli ku tradycyjnemu pojęciu według którego osoba pracująca to mężczyzna, dostępny w pełnym wymiarze godzin, którego osobistymi potrzebami zajmują się „niewidzialne ręce” (kobiety) opiekujące się domem i rodziną;
7. jest bardzo zaniepokojony faktem, że zwłaszcza w czasach recesji gospodarczej, propozycje czeskiej prezydencji zmuszają kobiety do rezygnacji z pracy w celu realizowania ich „naturalnej” drogi rozwoju, tj. opieki na dziećmi i innymi wymagającymi opieki osobami; wzywa Radę i państwa członkowskie do dołożenia wszelkich starań w celu osiągnięcia barcelońskich celów w zakresie opieki nad dziećmi;
8. podkreśla, że pełne zatrudnienie rodzica lub rodziców za godziwą zapłatą może pomóc uniknąć ubóstwa występującego wśród osób posiadających pracę i może pomóc zwalczać ryzyko popadnięcia w niedostatek przez rodziców samotnie wychowujących dzieci, wśród których wskaźnik ubóstwa jest dużo wyższy (32%);
9. zauważa, że systemy emerytalne w państwach członkowskich nadal dają kobietom tylko prawa pochodne, wynikające z historii zatrudnienia męża, w wyniku czego większość osób starszych żyjących w ubóstwie to kobiety;
10. wzywa państwa członkowskie do zajęcia się strukturalnymi czynnikami sprzyjającymi nierówności w systemach emerytalnych, w tym organizacją opieki i godzeniem życia rodzinnego i zawodowego, nierównościami na rynku pracy, różnicami w płacach kobiet i mężczyzn i bezpośrednią dyskryminacją w drugim i trzecim filarze systemów emerytalnych;
11. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku w sprawie nowej dyrektywy dotyczącej szczególnych praw i ochrony w zakresie godzenia życia zawodowego i rodzinnego w rodzinach, do których należą osoby wymagające opieki (dzieci, osoby starsze i niepełnosprawne);
12. zwraca się do instytucji i jednostek badawczych o dokonywanie większych i lepszych inwestycji w aspekty ekologicznej poprawy produktów przeznaczonych dla dzieci i dla osób zdanych na opiekę, a ogólniej do użytku domowego;
13. wzywa Eurostat do opracowania środków pozwalających przedstawić statystyki na temat opieki nad dziećmi i osobami pozostającymi na utrzymaniu w podziale na kobiety i mężczyzn;
14. wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych inicjatyw, aby nadać moc prawną umiejętnościom nabytym podczas wykonywania zadań związanych z kształceniem, z opieką nad osobami pozostającymi na utrzymaniu i z zarządzaniem gospodarstwem domowym, tak aby te umiejętności mogły być brane pod uwagę w chwili powrotu na rynek pracy; przypomina, jak bardzo docenienie przekrojowych umiejętności jest częścią tzw. „bilansu umiejętności”, zgodnie z najlepszymi tradycjami krajowych doświadczeń w dziedzinie systemów konfrontacji popytu i podaży na rynku pracy;
15. wzywa Komisję do przeprowadzenia kampanii uświadamiającej i do wdrażania projektów pilotażowych ułatwiających równoważony udział kobiet i mężczyzn w życiu zawodowym i rodzinnym;
16. wzywa państwa członkowskie do rozważenia wprowadzenia elastycznych godzin pracy dla rodziców (wybieranych na podstawie wolnej decyzji) i elastycznych godzin otwarcia instytucji opieki nad dziećmi, aby pomóc zarówno kobietom, jak i mężczyznom z większym powodzeniem łączyć pracę i życie rodzinne;

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

17. zwraca się do Komisji o monitorowanie w państwach członkowskich sprawdzonych wzorców dotyczących opiekunów oraz o upowszechnianie wśród wszystkich państw członkowskich informacji o tych sprawdzonych wzorcach, aby pokazać, że opiekunowie odgrywają centralną rolę w dziedzinie solidarności międzypokoleniowej, i aby zachęcać do wdrażania w państwach członkowskich strategii na rzecz opiekunów;
18. wzywa państwa członkowskie do wspierania i promowania programów operacyjnych uruchomionych przez Komisję w kontekście sojuszu na rzecz rodzin; zwraca się do Komisji o bardziej intensywne opracowywanie narzędzi służących usystematyzowaniu wymiany dobrych praktyk i badań w tej dziedzinie;
19. wzywa organy władzy publicznej do podjęcia niezbędnych kroków, aby pracownice-matki i pracownicy-ojcowie korzystali z wsparcia polityki godzenia życia zawodowego, rodzinnego i osobistego oraz aby mieli dostęp do odpowiednich instrumentów;
20. wzywa państwa członkowskie do wspierania systemów urlopów (urlop rodzicielski, urlop adopcyjny, urlop w celu zaopiekowania się chorym członkiem rodziny) stosowanym w odniesieniu do osób, które pragną przerwać działalność zawodową, aby zaopiekować się osobą pozostającą na ich utrzymaniu;
21. uważa, że należy działać w celu poprawy stosunku nie tylko do urlopów macierzyńskich, ale także ojcowskich oraz wychowawczych, zwłaszcza branych przez pracujących ojców, gdyż we wszystkich państwach członkowskich jedynie niewielki procent mężczyzn wykorzystuje przysługujące im urlopy;
22. podkreśla fakt, że każda osoba, która chce przerwać lub ograniczyć swoją formalną działalność zawodową na rzecz solidarności między pokoleniami powinna móc korzystać z elastycznego czasu pracy; wzywa więc małe i średnie przedsiębiorstwa do bardziej chętniej współpracy, a organy władzy publicznej do większej elastyczności finansowej w ich prognozach budżetowych dotyczących pomocy państwa;
23. zachęca Komisję do zainicjowania, we współpracy z państwami członkowskimi i partnerami społecznymi, przeglądu strategii politycznych na rzecz pogodzenia życia rodzinnego z karierą zawodową, który powinien objąć:
- zapewnienie, że koszty związane z macierzyństwem/ojcostwem nie będą ponoszone przez przedsiębiorstwa, lecz przez społeczność, aby wyeliminować dyskryminujące praktyki ze strony przedsiębiorstw i wesprzeć przyrost naturalny,
 - poprawę dostępu do usług opieki i pomocy osobom, które są zdane na opiekę (dzieci, niepełnosprawni, osoby starsze), oraz elastyczności tych usług, poprzez wyznaczenie minimalnej liczby struktur otwartych także nocą w celu sprostanania obowiązkowi związanym z pracą i zachowaniem życia osobistego;
24. z zadowoleniem przyjmuje propozycję poświęcenia osobnego artykułu w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/88/WE z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy ⁽¹⁾ kwestii godzenia życia zawodowego, rodzinnego i osobistego oraz sygnalizuje konieczność uwzględnienia go w momencie regulowania tygodniowego czasu pracy i pracy opiekuńczej;
25. zwraca się do państw członkowskich o to, by dołożyły starań, aby każda osoba, która zawiesiła na jakiś czas swoją działalność zawodową, żeby poświęcić się wychowywaniu dzieci lub opiece nad osobami starszymi bądź uzależnionymi od pomocy mogła wrócić na rynek pracy (lub zatrudnić się po raz pierwszy) i zachować prawo do powrotu na swoje dawne stanowisko oraz prawo do awansu zawodowego;
26. zauważa, że własne dochody kobiet i płatna praca nadal są kluczem do ich niezależności gospodarczej i do większej równości między kobietami a mężczyznami w społeczeństwie jako całości;
27. podkreśla to, że solidarność z poprzednimi pokoleniami powinna zostać wzmocniona, lecz również to, że powinna ona znaleźć odwzajemnienie w stosunku do dzieci i ludzi młodych; gdyż o ile starsi ludzie przekazują mądrość życiową, wiedzę, doświadczenie, o tyle młode pokolenia wnoszą energię, dynamizm, radość życia i nadzieję;

(¹) Dz.U. L 299 z 18.11.2003, s. 9.

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

28. jest zdania, że solidarność międzypokoleniową wspiera uważna polityka podatkowa (pod postacią przekazów, ulg i zwolnień), działania na rzecz społeczeństwa czynnego zawodowo, polityka nadawania uprawnień, zintegrowane sieci usług związanych z dziećmi, osobami starszymi, osobami niepełnosprawnymi i niesamodzielnymi, z jednoczesną oceną wpływu, pozytywnego lub negatywnego, na pewne wybory i na godzenie życia zawodowego, rodzinnego i osobistego;
29. przypomina Komisji i państwom członkowskim, że konieczne jest podjęcie pozytywnych działań na rzecz kobiet i mężczyzn, w szczególności mających na celu ułatwienie im powrotu do pracy po okresie poświęconym rodzinie (wychowywanie dzieci lub opieka nad chorym lub niepełnosprawnym krewnym), poprzez sprzyjanie strategiom politycznym na rzecz (ponownego) włączenia się w rynek pracy, aby umożliwić im odzyskanie niezależności finansowej;
30. wzywa państwa członkowskie do promowania polityki podatkowej uwzględniającej finansowe zobowiązania gospodarstw domowych, a zwłaszcza koszty opieki nad dziećmi oraz osobami starszymi i pozostającymi na utrzymaniu w ramach systemu podatkowego lub systemu ulg podatkowych;
31. wzywa państwa członkowskie, by dokonały przeglądu swoich systemów podatkowych i ustaliły stopy podatkowe w oparciu o uprawnienia indywidualne, a w związku z tym domaga się indywidualizacji praw emerytalnych i praw związanych z systemem ubezpieczeń społecznych;
32. zwraca się do instytucji i państw członkowskich o to, by podjęły szczegółowe działania na rzecz kobiet mające na celu skorygowanie wyraźnych przypadków faktycznej nierówności w stosunku do mężczyzn, aby nadać sens zasadzie równości kobiet i mężczyzn; środki te – które powinny mieć zastosowanie tak długo, jak będą istniały takie przypadki – powinny być racjonalne i współmierne do zamierzonego w każdym przypadku celu;
33. zwraca się do władz krajowych i lokalnych o opracowanie programów skierowanych do młodych ludzi i zawierających wymiar międzypokoleniowy, aby młodsze pokolenie zrozumiało, że obecny poziom dobrobytu i dostatku zawdzięczamy wysiłkom i poświęceniom poprzednich pokoleń;
34. zwraca się do instytucji Unii Europejskiej i do wszystkich organów administracji publicznej o aktywne uwzględnianie zasady równości kobiet i mężczyzn przy przyjmowaniu i wykonywaniu przepisów, przy opracowywaniu publicznych strategii politycznych oraz ogólnie przy wykonywaniu swoich zadań;
35. zwraca się do mediów, by w pozytywny i spójny sposób zajęły się stosunkami międzypokoleniowymi, prezentując kwestie międzypokoleniowe i dyskusje między różnymi grupami wiekowymi, a bardziej ogólnie – przedstawiając pozytywne refleksje na temat wkładu starszych pokoleń w życie społeczne;
36. podkreśla wagę uwzględniania zasady równości traktowania i równości szans we wszystkich gospodarczych i społecznych strategiach politycznych oraz w strategiach politycznych dotyczących zatrudnienia, aby uniknąć segregacji na rynku pracy i wyrównać różnice płacowe, a także pobudzić wzrost przedsiębiorczości kobiet;
37. uważa, że zmiany w modelu rodziny oraz stopniowe wejście kobiet na rynek pracy rodzą konieczność zmiany tradycyjnego systemu opieki nad osobami pozostającymi na utrzymaniu; zaleca państwom członkowskim rozszerzenie i uzupełnienie ochrony ze strony służb socjalnych w celu zagwarantowania równości w wykonywaniu prawa do osobistej autonomii oraz w celu zapewnienia opieki osobom jej wymagającym;
38. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz krajowym parlamentom i instytucjom statystycznym państw członkowskich, MBP, OECD i UNDP.